

PASEN

Wat maakt Pasen anders dan Kerst? Die vraag kwam bij me op tijdens mijn werk deze week. Wat maakt de paasboodschap verschillend van de kerstboodschap. Op zich lijkt dat op het eerste gezicht een domme vraag. Want pasen is Pasen en kerst is Kerst. Kerst gaat over geboorte van een kind en pasen over opstanding van een dode. En dat vieren we. Dat lijkt eenvoudig. Maar als ik er echt over nadenk.

Kerst is de boodschap dat er licht is in de duisternis, maar komt de boodschap van Pasen daar niet heel dichtbij? Ook met Pasen is er duisternis. Jezus is terechtgesteld als een misdadiger. Alle hoop lijkt verloren voor de beweging om hen heen. Het verhaal van de opstanding is dan licht in de duisternis zoals kerst. In die zin is het ook een soort van kerstboodschap. Toch is het accent van Pasen denk ik ook anders. Pasen heeft meer te maken met iets wat al begonnen is. Maar wat abrupt ten einde lijkt te zijn gekomen. Het is meer al onderweg maar en dan door pech tot stilstand te zijn gekomen.

De duisternis van voor Pasen associeer ik eerder met de woorden tegenslag verslagenheid. Pasen gaat meer over het overwinnen van tegenslag, verslagenheid.

Maria van Magdala is, denk ik, een verslagen vrouw. Ze kan zich niet van het verlies van Jezus losmaken. Ze klampt zich vast aan het laatste wat nog van hem

rest- de restanten van zijn lichaam. Maar zelfs dat wordt haar ontnomen. Ze ziet het geopende graf. Van angst durft ze niet naar binnen te gaan. Ze roept Petrus en een andere leerling van wie Jezus hield, vermoedelijk Johannes zelf, te hulp. Deze twee bevestigen haar vermoeden. Het graf is leeg. En Maria van Magdala begint te huilen, want het lichaam van Jezus is weggehaald. Dat is erg, want het is niet het lichaam van een vriend of familielid. Maar het lichaam van haar Heer. Jezus was Maria's Heer. Haar leven draaide totaal om het zijne. Hij was de grond van haar bestaan. Nu is hij weg. Nu is ook zijn lichaam weg en weg is de grond van haar bestaan. Troost door anderen kan haar verdriet niet meer stelpen. Haar ogen zijn verblind door de vele tranen, die ze plengt.

Maar de werkelijkheid is anders dan Maria van Magdala denkt. Met Pasen blijkt de verslagenheid zelf verslagen te zijn. Maar Maria's verslagenheid is zo ernstig, dat ze deze werkelijkheid bijna niet meer kan zien. Ze hoeft geen valse hoop. Ze is zo verslagen, dat ze zelfs de opgestane Jezus vraagt waar zijn lichaam is. Maar de stem van de dode brengt haar terug naar de werkelijkheid. Ze keert zich naar hem toe en zegt; Raboeni, mijn meester. Ze wil zijn lichaam vastpakken, maar ze krijgt niet wat ze wil. Jezus roept; Houdt me niet vast. Ik moet nog opstijgen naar de Vader. Ga liever naar mijn broeders en zeg hun "ik stijg op naar mijn vader, die ook jullie Vader is, naar mijn God, die ook jullie God is"

Maria krijgt niet terug wat ze wilde `het lichaam van Jezus' Niet het dode, maar ook niet het levende lichaam. Ondanks de opstanding van Jezus blijkt het gewone leven niet weer zijn gangetje te gaan, zoals na een tegenslag. Jezus leeft niet verder, zoals hij met Maria en de andere leerlingen geleefd heeft. Hij zal niet opnieuw met zijn leerlingen van huis naar huis van dorp naar dorp trekken om zijn boodschap te verkondigen. Hij verschijnt alleen maar. Maria mag hem niet in dat oude leven vasthouden. Dat keert niet terug.

Toch is de verslagenheid overwonnen. Het verhaal van de opstanding van Jezus wil ons leren, dat Jezus ook na de dood Heer van ons leven is. Zijn boodschap houdt niet op bij de kruisiging. Het leven van zijn volgelingen is niet zonder perspectief, maar ze zijn geroepen om naar Jezus boodschap te leven en het verder te verkondigen. Ook na zijn dood heeft hun leven zin. In wat voor omstandigheid dan ook. En dat leven zal heel anders zijn als toen Jezus nog bij hen was. Het verdriet en de verslagenheid van zijn volgelingen maakt plaats voor iets nieuws. Een nieuw leven, voorbij de verslagenheid, maar niet voorbij tegenslagen, die horen nu eenmaal bij het leven. Dat heeft Maria en het slot van

dit verhaal begrepen en ze begint direct met dat werk. Ze verkondigt het - eerst aan de mede-discipelen, opdat die het met Pinksteren weer verder kunnen vertellen. Zo kan het verhaal van de opstanding van Jezus gezien worden als het verhaal van een nieuwe schepping. Een nieuwe dag, een nieuwe ochtend. De woestijn en het dorre land zullen zich verblijden, de steppe zal juichen en bloeien als een narcis. Zij zal welig bloeien en juichen ja juichen en jubelen. Amen.

De opstanding van Jezus. Dat is ons paasfeest. Alles leek verloren op goede vrijdag. Al onze dromen en al onze hoop was weg. Door het lege graf met Pasen zijn wij gaan beseffen dat onze toekomst niet verloren is maar juist opnieuw begonnen. God heeft ons bevrijd uit onze wanhoop. Het is alsof God de aarde opnieuw geschapen heeft. Met Pasen is er een nieuw volk geboren dat op weg gaat naar de toekomst

Pasen. Het verhaal van de opstanding wordt ons elk jaar opnieuw vertelt. Zo'n gebeurtenis vraagt geen originele preek of een diepzinnige theologische verhandeling. Met Pasen hoort de vreugde opnieuw opgewekt te worden. Net zoals mensen zich elk jaar opnieuw verheugen over de lente

Jan Kuiper

ADRESSEN: KERKGEBOUW: SMEDEN 2B, 8301 XH TE EMMELOORD

Voorganger: Vacant

Voorzitter/Secretaris (postadres): Br. J. Kuipers,
Klaverhof 8, 8308 AV Nagele. Telefoon: 06-48022386
E-mail: jan.a.kuipers@gmail.com

Penningmeester
Zr. S. Heeringa – de Hoop, Aambeeld 11, 8307 ED Ens.
Telefoon: 06-22997827
E-mail: sietske@famheeringa.com

Lid: Zr. B. Yntema-Van der Heijden, Diemenstraat 68, 8304 ED Emmeloord.
Telefoon: 0527-699270
E-mail: barbera.yntema@gmail.com

Website gemeente: www.dg-nop.nl

32^e jaargang

Website Ring Zwolle: www.dg-ringzwolle.nl

N.B.: Het postadres van de gemeente is het adres van de secretaris!
Geen post naar het kerkgebouw a.u.b.

Bankrekening:
Rabobank DG Gemeente NOP:
IBAN: NL48 RABO 0386 5679 56

Redactie adres Beiaard:
Br. Hein Bergman tel. 06 – 55 18 73 46
e-mail adres: h.bergman@xs4all.nl

VAN DE PENNINGMEESTER

Een groot deel van het eerste kwartaal van 2021 zit er alweer op. De eerste bijdragen voor 2021 staan alweer op de bankrekening van onze gemeente. Hartelijk dank hiervoor.

Heeft u nog vragen over deze bijdrage, dan kunt u uiteraard altijd contact met mij opnemen.

Bankrekening Doopsgezinde Gemeente Noordoostpolder
NL48 RABO 0386 5679 56

Namens de kerkenraad,

Sietske Heeringa
06-22997827

VAN DE REDACTIE

De redactie verzoekt u om de kopie voor de Beiaard naar Hein Bergman te sturen. Alvast hartelijk dank.

VANUIT DE KERKENRAAD

Beste broeders en zusters

Het is een vreemde tijd. De activiteiten van onze gemeente liggen stil vanwege de Lock down. Elke vergadering van kerkenraad beraden we ons op de situatie. Laten we de kerkdiensten wel of niet doorgaan. Bellen we de gevraagde predikanten weer af. Zou de gespreksgroep alweer van start kunnen gaan. Steeds is het antwoord; Nee, laten we dat nu meer even nog niet doen. Zo nee, wat kunnen we dan doen om toch iets van contact te houden. Ook over de komende periode beraden we ons; Een bijeenkomst in de buitenlucht, een wandeling om te genieten van het voorjaarsgroen. U hoort nog van ons. Bij deze wil ik nog het overlijden van Cees van Hes noemen. In deze Beiaard staat een In Memoriam van hem. Eveneens het overlijden van Zr. Greet van der Wal. Beide families wensen wij veel sterkte met dit verlies.

In het voorjaar hebben we altijd een ledenvergadering. We zijn druk bezig met de voorbereidingen. In welke vorm deze moet plaatsvinden daar beraden we ons nog over. Veel hangt af van wat is toegestaan in die tijd. Of moet de ledenvergadering plaatsvinden via internet? En wat met die leden die minder vaardig zijn op de computer? Wat is dan toegestaan in die tijd? Een van de items doe ter sprake zal komen is de beroeping van een nieuwe predikant. Onze gemeente is alweer een tijdje vacant. Gerda en Gerrit hebben een inventarisatie afgerond over wat we willen met onze gemeente c.q. voorganger. Er wordt een beroepingscommissie geformeerd. De kerkenraad heeft al een paar mensen bereid gevonden om daarin plaats te nemen.

Verder zijn er nog steeds nieuwe kerkenraadsleden nodig. Zelf heb ik mijn termijnen er al lang opzitten. Juridisch gezien zou ik er al uit moeten zijn. Op de oproep voor nieuwe kerkenraadsleden heeft nog niemand gereageerd. Dus wie zich geroepen voelt..... Voor mij is het ook niet praktisch om lid te blijven van de kerkenraad. Peter en ik heb besloten om samen een huis te kopen ergens in Friesland. Op het moment valt dat niet mee op deze oververhitte huizenmarkt. Soms zijn huizen al na een dag weg. Om een en ander juridisch te regelen hebben we besloten een geregistreerd partnerschap aan te vragen. Verder geen poespas erbij. Dat mag ook niet in deze coronatijd. Kijken of we iets leuk kunnen doen met de kinderen. Op 23 maart gaat het gebeuren.

Namens de kerkenraad

Jan Kuipers

GEMEENTEACTIVITEITEN (onder voorbehoud m.b.t. Covid-19)

28-3		Ds. J. Kuipers	Nagele
4-4	Eerste Paasdag	Zr. B. Groen	Giethoorn
18-4	VVH bij ons	Zr. J. Brouwer-Huisman	Deventer
9-5	Eigen invulling	groepje Henny Stienstra e.a.	
23-5	Pinksteren wij bij VVH	Mw. Ds. A. van de Velde	Kampen
13-6		Ds. A. Bakker	Blokzijl
27-6		Ds. J. Kuipers	Nagele

WEL EN WEE

In december hebben we afscheid moeten nemen van zr. Greet van der Wal. We wensen de familie heel veel sterkte. Elders in deze Beiaard treft u het in memoriam aan. Eveneens wensen wij de familie van Cees van Hes veel sterkte toe van wie wij in januari in het crematorium Kranenburg te Zwolle afscheid hebben moeten nemen.

Vanuit de familie Waiboer zijn er positieve berichten. De behandeling slaat aan bij Anneke.

Het is in deze coronatijd niet gemakkelijk om elkaar te ontmoeten, maar gelukkig is de telefoon er nog. Velen worstelen ermee dat er geen ontmoetingen kunnen plaatsvinden. Daarom is het voor ons allen een taak hieraan extra aandacht aan elkaar te besteden. Gelukkig gloort er licht aan het einde van de tunnel en kunnen we voorzichtig hopen op betere tijden

VERJAARDAGEN

April

24 april zr. Stienstra

Mei

2 mei zr. Munnike

19 mei br. Van Berkum

24 mei zr. Schat

Allen een fijne verjaardag gewenst namens de commissie Wel en Wee.

Bob van Berkum

IN MEMORIAM ZR. GREET VAN DER WAL-GOEDHART

3 september 1935-18 december 2020

Wat blijft is de liefde.....

Deze tekst stond boven de rouwkaart van zr. Greet van der Wal die op 18 december 2020 is overleden. Zr. Van der Wal werd geboren in Nijmegen. Ze is daar ook opgegroeid, waar ze een doopsgezinde opvoeding kreeg. Ze heeft een opleiding tot verpleegkunde gehad, maar na haar huwelijk met Joop moest ze haar baan opzeggen.

Haar man Joop leerde ze kennen in 1955 in de jeugdherberg De Karekiet in Kortenhoef in de buurt van Hilversum. In Kortenhoef zijn ze ook in 1958 in het huwelijk getreden. Artsen hadden Greet verteld dat ze geen kinderen kon krijgen, maar toch werd zoon Rob in 1959 geboren en zijn broer Pim later. Greet was een echt moederlijk type: zorgzaamheid en dienen stonden voorop. Hoewel het voor de buitenwereld leek dat Joop alles besliste, was dat vaak niet zo. Greet deed de financiën en zij bepaalde meestal wat er moest gebeuren.

Na hun verhuizing naar Emmeloord werd Greet al snel lid van de Zusterkring. Ook is zij vier jaar kerkenraadslid geweest. Samen met Joop was zij actief in het Inloophuis.

Helaas kreeg ze steeds meer pijn in haar voeten en benen; de laatste jaren was ze aan huis gebonden. Ze was creatief, maakte mooie wenskaarten en kleepte poppen aan. Ook dat werd steeds moeilijker. Greet werd afhankelijk van zorg en Joop werd haar mantelzorger. Toen dat niet meer ging, verhuisde ze naar de Talmahof. De maandag voor Kerst 2019 betrok ze haar eigen kamer. Joop bezocht haar iedere middag, totdat de lockdownperiode kwam en Talmahof gesloten werd. Greet en Joop hebben daar beiden heel veel verdriet van gehad. Joop ging achteruit en overleed in mei 2020. Greet moest dit alleen verwerken, want ze mocht bijna geen bezoek ontvangen. Ze werd stiller en sliep veel. Op 18 december is ze rustig overleden in het bijzijn van haar zoons.

Namens de commissie Wel en Wee,

Zr. Jans Mulder-Alderden en br. Bob van Berkum

IN MEMORIAM CEES VAN HES

Op 10 januari jongstleden overleed Cees van Hes op een leeftijd van drieëntachtig jaar. Cees van Hes werd op 15 december 1937 geboren in Diemen. Cees keek niet met een goed gevoel terug op zijn jeugd. Zijn opvoeding ervoer hij

als liefdeloos. De gedwongen uithuisplaatsing als evacué in Sneek en Oudewater op jonge leeftijd waren voor hem traumatisch. Na de MULO ging hij werken bij wat later de verzekeraar Nedlloyd zou heten. In de avonduren studeerde volgde hij de muziekopleiding om van zijn passiemuziek zijn werk te maken. In Durgerdam kreeg Bep zijn latere vrouw o.a. pianoles van hem. Als getrouwd stel gingen ze in Krommenie wonen en later in Balk waar hij muzikleraar werd. Daar werd Michiel geboren. Ze verhuisden naar Emmeloord waar hij een vaste aanstelling bij de muziekschool kreeg. Hij gaf er les in orgel, keyboard en AMV. In Emmeloord werden Arthur, Maaïke en Rogier geboren. Hij was organist in verschillende kerken. In de polder in Luttergeest, de Ontmoeting, en de Hoeksteen. En later bij ons in de Doopsgezinde Kerk. Na zijn pensionering vulde hij zijn dagen met orgel en pianospelen. En de hond uitlaten.

Cees loofde God met orgelspel. Hij leefde zijn passie. Zijn zwaarbevochten passie. Als dirigent, als muziekdocent, als organist. Soms was er weinig tijd voor iets anders.

Maar het leven is meer dan muziek. Als je de liefde niet hebt klinkt zelfs de hemelse muziek vals. Of zoals de Korinthebrief het zegt; “Al sprak ik de talen van alle mensen en die van de engelen – had ik de liefde niet, ik zou niet meer zijn dan een dreunende gong of een schelle cimbaal” Cees heeft het ontbreken van liefde tijdens zijn jeugd ervaren. De harmonie aanwezig in zijn muziek ontbrak een groot gedeelte in zijn eigen leven. Het bepaalde zijn latere leven. Gevoelens van liefde uiten, emoties, knuffels, spelletjes spelen met de kinderen. Het ging hem moeilijk af. Daarvoor leunde hij sterk op Bep zijn vrouw. Cees probeerde het op zijn manier. Liefde was voor hem vooral praktisch. In handelen en doen. Er zijn als het nodig is. Op zijn manier.

Ook in de kerk hebben we dat ervaren. Geld wilde Cees nooit hebben voor zijn orgelspel. Als kerkenraad hebben we ons gelukkig geprezen met Cees. Hij was altijd bereid om bij een culturele avond of een andere gelegenheid iets van zijn talenten te tonen. Hij kon een bijbels praktische preek waarderen. Niet te dogmatische orthodox, maar ook niet te vrijzinnig. Cees was een man van het midden. Ik heb nog het beeld op mijn netvlies van Cees, die strompelend achter het orgel vandaan komt om in de kerkzaal naar de preek te luisteren. Stilletjes denkend; “als hij maar niet valt”. Te koppig om gezien zijn conditie, achter het orgel te blijven zitten. Het genoot van de gezelligheid bij het koffiedrinken. Op

vergaderingen liet hij soms uitdrukkelijk ongecontroleerd zijn mening horen als hij het er niet mee eens was. Dat pikten we van hem, want dat was immers Cees.

Cees bedoelde het goed met anderen, maar hij was geen gemakkelijke man. Lekker eigenwijs. Vaak gehinderd door het slechte voorbeeld van zijn ouders. En soms een lastige echtgenoot. Een veeleisende vader, maar tegelijker ook een vader die veel voor zijn kinderen wilde doen. Op latere leeftijd na het overlijden van zijn moeder werd hij zachtmoediger. De laatste jaren begon hij geleidelijk aan te dementeren. Kreeg later nog paar keer een TIA. De laatste jaren waren zwaar. Vooral ook voor Bep zijn vrouw. Uiteindelijk velde het Coronavirus zijn leven op 10 januari.

Ds. J. Kuipers

VANUIT DE RING ZWOLLE

Sinds vorig jaar zijn er niet veel activiteiten in de Ring geweest. Alle activiteiten die gepland stonden, moesten vanwege corona worden afgelast. Onlangs hebben we digitaal vergaderd en we houden elkaar op de hoogte van het reilen en zeilen van onze gemeentes. In geen enkele gemeente vinden er fysieke vieringen plaats.

Het Vermaningspad van 13 mei kan helaas niet doorgaan. Op 3 oktober 2021 stond er een Ringdag in de gemeente Giethoorn op het programma, maar de gemeente kan dit niet organiseren omdat de kerk verbouwd wordt. Men hoopt eind van het jaar hiermee klaar te zijn voor de viering van het 150-jarig bestaan van de gemeente. Er wordt onderzocht of een andere gemeente deze dag kan organiseren. De Ring is wel bezig activiteiten voor 2022 te plannen.

Br. Hein Bergman heeft zijn taak als webmaster voor de Ring overgedragen aan br. Aart Hoogcarspel uit Zwolle. De functie van secretaris van de Ring is in het najaar beschikbaar. Het is niet eenvoudig hiervoor iemand te vinden. Zijn er bij ons gemeenteleden die deze taak zouden willen vervullen? Je kunt je bij mij melden.

*Afgevaardigde voor de Ring.
Karen Hoogendoorn*

RITUELEN HOUDEN HET MIDDEN tussen bezweren en vertrouwen

Als ik op de fiets vertrek naar de kerk waar ik werk, staan ze bij het raam. Waar ik soms op het plein kletsend met een andere ouder vergeet te zwaaien, staat mijn oudste, Jesse (6 jaar), me nu toe te wuiven met een fanatisme en een trouw die me soms wat benauwen. Bij het ontbijt kan hij al beginnen met de opmerking:

‘Mama, niet zomaar weggaan zonder te zwaaien.’ Waar ik Jesse uitwuij met een glimlach en hem toewens dat hij een fijne dag tegemoet gaat, lijkt het zwaaien van Jesse meer op een soort bezweringsritueel dan op een ontspannen groet. Wat hij zou willen bezweren is me niet helemaal duidelijk. Wil hij zeker weten dat ik weg ben, of wil hij zich ervan verzekeren dat ik weer terugkom?

Misschien is dat wel het mooie van rituelen: wat ze precies uitdrukken is niet altijd duidelijk. Op de een of andere manier kanaliseren ze de onzekerheid die het dagelijkse bestaan in het groot en in het klein met zich meebrengt. Rituelen houden misschien altijd wel het midden tussen bezweren en vertrouwen, tussen loslaten en de noodzaak zekerheid, vastigheid te hebben. Het gaat om aandachtigheid, de dingen niet zomaar voorbij laten gaan.

Eigenlijk zou ik Jesse een soort ontspanning gunnen in het zwaaien. Dat het niet erg is als hij het een keer zou vergeten, of dat het okay is als hij net als zijn zus Stine (3 jaar) zou zeggen: ‘Nee, ik wil niet zwaaien.’

Hoe leer je een kind dat rituelen, gewoonten, er voor ons zijn en niet andersom? In gedachten dwaal ik af naar al die grote mensen die ik ken en die geleefd worden door wat eerst rituelen waren, daarna een gewoonte werd en later hun leven ging beheersen.

Maar wie ben ik om te oordelen wat vertrouwen, veiligheid of zekerheid geven aan het universum van een zesjarige? Als je niet naar school gaat, het zwembad en de bibliotheek dicht zijn en de knutselclub ook al niet doorgaat?

Terwijl ik mijmer over deze column, rituelen, mijn kinderen, over gezond en ongezond zijn, loslaten en verantwoordelijkheid, vraagt Jesse: ‘Mama, je zou me nog leren bidden.’

*Annegreet van Wijk is predikant van
de doopsgezinde gemeente Bussum-Naarden*

COLUMN: DE KLAUWEN VAN DE NAAKTE AAP

De corona-crisis heeft ons een hoop ellende bezorgd, maar ook een wijs inzicht: dat we niet zonder elkaar kunnen. Mensen hebben elkaar nodig, aldus Karl van Klaveren.

Wat me in deze crisis overeind houdt, is communicatie, zo bedacht ik me vanavond na een mooi telefoongesprek. Het is een wat stijf woord misschien, maar het vat goed samen waar we naar mijn idee voor zijn bedoeld als mens. Ik ga dat steeds meer beseffen. Dat gevoel is bij mij sterk bevestigd door deze pandemie en alle maatregelen die erbij horen. Het was al eerder ontwikkeld in Amsterdam, waar ik eind jaren negentig ronddoelde op zoek naar vrijheid. Ik maakte er televisie met hele leuke anderen, maar voelde me toch vooral een 'ik', nooit echt een 'wij' – alle relaties ten spijt. Er hing in die stad een vervreemdend sfeertje van ieder-voor-zich. Tekenend vond ik een kerkbezoek waar ik me na tien jaar ongelof weer eens aan waagde. In de Keizersgrachtkerk nota bene. De enige 'communicatie' die dat (ondanks de communie die werd uitgedeeld) opleverde, was een praatje met iemand die toerist bleek te zijn. Van de vaste bezoekers kreeg ik het gevoel dat ze alleen elkaar zagen staan bij de koffie. Misschien ben ik daarom wel zo gevoelig voor mensen die zich over de kerkdrempel wagen, maar niet worden gezien. Ook door de coronacrisis ben ik weer sterk gaan beseffen hoe belangrijk contact is. Opnieuw een wat stijf woord. Ontmoeting is misschien beter. Nog beter is hoe de Bijbel het verwoordt op de eerste pagina's van dit oerboek: 'Het is niet goed dat de mens alleen is.' Lange tijd dacht ik als vrij en zwervend individu: wat een onzin! Een mens die niet met zichzelf alleen kan zijn, zit niet goed in zijn vel. Niet alleen Boeddha leert dat, maar ook een filosoof als Pascal, die goed katholiek was. Maar ik ben daar

na deze crisis en door mijn ervaringen in 'Mokum' van teruggekomen. (En misschien ook wel door mijn vrijzinnige kerkgemeenschap, die me een wezenlijke les leerde: aan God doen = goed doen.)

De ontmoeting van mens tot mens zit ons in het bloed. Ze is wezenlijk voor het welzijn van onze soort. Biologen bevestigen dat. De klauwen en vleugels waardoor 'de naakte aap' wist te overleven, waren saamhorigheid en onderlinge zorg. Dat geldt ook voor de crisis waarin we nu in zijn beland.

Ja, corona mag ons veel ellende hebben gebracht, maar ze bracht ons ook dit inzicht. Dat we (het) niet kunnen zonder elkaar.

*Karl van Klaveren
Predikant in de Houtrustkerk in Den Haag
en de Adventskerk in Zoetermeer*

GELOVEN

Er hangen rampen in de lucht
Er zijn miljoenen op de vlucht
Er wordt een Zuidpool leeg geboord
Er worden kinderen vermoord
Ik denk te vaak aan Tsjernobyl
En wat op Hiroshima viel
Ik denk aan aangeschoten wild
Ik denk aan Groningen dat trilt
De oceaan is zwaar vervuild
Er wordt gejangt, er wordt gehuild
Het is een radeloze tijd
De jeugd die is zijn toekomst kwijt

Maar toch en toch en toch
en toch en toch en toch
Blijf ik geloven in bloemen en de lente
De lente met zijn lichte, jonge groen
Blijf ik geloven in de kracht en de talenten
Die iets aan onze wereld willen doen
Ik blijf geloven in dat kind dat niet kan liegen
Mijn kleinzoon met zijn lief en blij gezicht
Ik blijf geloven in de vogels die nog vliegen
Ik blijf geloven, ik blijf geloven in het licht

Er lopen spoken door mijn hoofd
Er wordt gejat, er wordt geroofd
Er wordt een wanhoopskreet geslaakt
Er worden scholen afgemaakt
Er zijn dictators aan de macht
Er worden mensen afgeslacht
Er worden zeeën leeg gevist
En naast mij woont een terrorist
Er zijn weer Nazi's op de been
Waar gaan ze heen? waar gaan ze heen?
Ik heb toch zo'n onrustig hart
Ik zie het zwart, ik zie het zwart

Maar toch en toch en toch en toch
en toch en toch en toch
Blijf ik geloven in bloemen en de lente
In de lente met zijn lichte jonge groen
Blijf ik geloven in de kracht en de talenten
Die iets aan onze wereld willen doen
Ik blijf geloven in dat kind dat niet kan liegen
Mijn kleinzoon met zijn lief en blij gezicht
Ik blijf geloven in de vogels die nog vliegen
Ik blijf geloven ik blijf geloven in het licht
Geloven in het licht, de wereld die moet verder
Geloven in het licht, we mogen niet kapot
Geloven in het licht, wie is onze herder?
Geloven in het licht, waar is toch die god?

Youp van 't Hek
(of voorgedragen lied)

BOEKBESPREKING

Monster

Avontuurlijke rampspoed

Het sprookje De Ickabog, over waarheid, hoop en vriendschap, lag al jaren op de zolder van de bekende Britse kinderboekenschrijfster J.K. Rowling. Dit verhaal vertelde ze vroeger aan haar eigen kroost en tussen het schrijven van de Harry Potter-boeken door op papier gezet. Toen de wereld afgelopen voorjaar vanwege corona op slot zat, haalde ze het tevoorschijn om het als boek uit te brengen voor alle kinderen die thuis kwamen te zitten.

Voordat het werd gepubliceerd zette ze al verschillende stukken op haar website en vroeg kinderen om er tekeningen bij te maken. Een deel van deze illustraties is in het boek verschenen. Leuk detail: in de in het Nederlands vertaalde versie staan alleen tekeningen van jonge Nederlandse makers. In het boek wil de wat wereldvreemde koning Fred zich bewijzen en gaat daarom op zoek naar het monster De Ickabog. Door zijn volk wordt hij achter zijn rug om uitgelachen, omdat ze niet geloven dat dit wezen echt bestaat. De zoektocht mondt uit in een spannend avontuur vol intrige, verraad en moord. Gelukkig is er Roos, een meisje dat de koning zowel op de proef stelt als hem helpt.

Rowling verdient een pluim voor haar streven kinderen een nieuw verhaal te vertellen en iets te doen te geven in een tijd van quarantaine en thuischoling. Het sprookje is alleen niet steeds wat je verwacht van de schrijfster die in eerder werk de vrolijke noot en ondraaglijke spanning als geen ander wist te combineren. Het blijft soms te veel hangen in moord en rampspoed en wordt pas tegen het eind echt verrassend.

Nienke Opmeer
Uitgeverij De Harmonie € 19,90

WARMTE ALS LIEFDEVOLLE ENERGIE

We leven volgens Hans Feddema zowel in een corona als een eenzaamheidscrisis. Warmte en positiviteit zullen belangrijker dan ooit zijn nu bijeenkomsten verboden zijn.

Premier Mark Rutte en koning Willem noemden in hun prima toespraken tot ons als volk van Nederland beide crises als de uitdaging van nu. De koning vroeg daarbij ook aandacht voor drie dingen: namelijk alertheid, solidariteit en warmte. Het is wel een beetje de vraag of de mijns inziens echt noodzakelijke maatregelen om het corona virus in te dammen, het ons wel gemakkelijk maken het eenzaamheidsgevaar het hoofd te bieden. Los daarvan geef ik echter graag aandacht aan de warmte die koning in de trits in zijn speech noemde.

Het belang van onze houding

Vaak staan we er niet bij stil, dat voor anderen niet alleen onze daden belangrijk kunnen zijn, maar ook onze houding jegens hen, inclusief onze woorden en energie. Woorden kunnen warm zijn, maar ook koud, ja ze kunnen zelfs diep kwetsen, soms onbedoeld, maar niettemin hard aankomen. Zeker in een tijd waarin het 'gelijkhebberig redeneren' en 'het kritisch jegens elkaar zijn' hoog scoren, speelt dit. Zelfvertrouwen en niet al te gevoelig zijn lijken daarom in deze moderne tijd geen overbodige luxe volgens psychologen. Helaas hebben we ook zelf niet altijd genoeg zelfvertrouwen. We zien dat soms wel bij onszelf, maar te weinig bij de ander helaas, dus geven er geen blijk van dat ook anderen kwetsbaar (kunnen) zijn. Door het coronagevaar heerst er bovendien extra angst bij ons. Sommige politici spelen er zelfs op in zoals bleek bij het recente Kamerdebat. Een kritisch Kamerdebat is goed, maar ook daarbij is het immers goed te bedenken dat zoals de Fransen zeggen 'het de toon is die de muziek maak'. Ministers treden niet voor niets terug, ook al kan oververmoeidheid daarbij mede een rol s hebben gespeeld.

Elkaar versterken

Wat we in deze tijd en zeker nu met de coronacrisis nodig hebben, is elkaar innerlijk versterken, in plaats van anderen psychologisch verzwakken, ook al is het maar met kritiek in houding en in woorden. Innerlijk versterken? Ja, anderen laten merken of het gevoel geven dat 'ze er mogen Zijn'. Ieder mens heeft

immers waarde. De inspirerende Mandela zei eens: “Als ik iemand iets goeds zie doen, geef ik hem/haar een compliment en als ik hem/haar iets fout zie doen, bied ik mijn hulp aan”. Warmte kun je ook vertalen met ‘liefdevolle vriendelijkheid’, een bekend begrip of waarde van Boeddha. Warmte is in wezen een vorm van liefde. Mensen zijn daar gevoelig voor, al is het maar in de vorm van een warme glimlach, een schouderklopje of een hartelijk attent telefoontje.

Het behoeft geen nader betoog dat dit alles ook vandaag geldt, nu sociale bijeenkomsten, zelfs kerkdiensten en ook het marktgebeuren tot het minimum wordt beperkt. Elkaar lichamelijk warmte geven kan vandaag minder goed of moeilijk gezien de voorschriften afstand te bewaren. Laten we daarom ons best doen elkaar in innerlijke of geestelijke zin liefdevolle warmte te geven. Wie weet hoe creatief de coronacrisis ons daarin nu maakt. Misschien is die dan nog ergens goed voor. Mogelijk kan die warmte-uitstraling ons tevens helpen te midden van de uitdagingen van nu positief te blijven en de moed er in te houden.

Dr. Hans Feddema is cult. antropoloog, oud-Universitair Docent a./d.VU, historicus en in de politiek o.m. een der oprichters van GroenLinks en Oud-statenlid van Zuid-Holland.

Wij wensen u goede Paasdagen toe in gezondheid met de mensen die u dierbaar zijn.